

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

14. Dies Decembris. Omnia bona terrena contempsit Christus; homò factus, ut contemnenda monstraret. S. August. de catech. rud. cap. 22.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Patrem meriti, pro nobis pretii: ut tamen si Pater propter illam unam largiretur omnes favores, gratias, dona, beneficia, virtutes, ac sanctitatem, quæ largitus est Matri sui Filii; necdum fecisset Filio suo satis, pluramereretur illa lachrymula, majora posset exigere Filius præmia: plura & homo posset petere munera. Quid ergo negabit Pater, si nos quidpiam vel petamus per illum, vel ille pro nobis? si Deus supra expectationem, contra opinionem, citra merita, supra modum, ad usque excessum est munificus: etiam cum homines judicant non debere conferri gratiam, & beneficium: sed potius inferri pœnam, & supplicium: an non parcus & avarus erit, cum homines judicabunt debere, non tantum gratiam dari, sed velut debitum reddi? Si igitur habeas amicum tibi Filium: experieris tibi amicissimum & Patrem. Ad tuas preces accurret Filius, succurret Pater: uterque tibi erit amicus: non tantum ut donet liberalis, sed ut juvet fidelis: quod est argumentum sinceri amici, ut bene Poëta.

Hunc fidum dico, bene qui succurrit amico.

14. DIES DECEMBRIS.

Omnia bona terrena contempsit Christus; homo factus, ut contemnenda monstraret. *S. August. de catech. rud. cap. 22.*

Christus I.
est nobis
exemplar.

Non est scientia contemnenda, scire, quæ sint contemptibilia: sicuti & virtus est maximi æstimanda, æstimare æstimabilia. Idem Pater æternus nobis contulit beneficium inæstimabile dum ad nos misit suum Filium, ut esset unus nobis Magister; qui nos doceret non modo præceptis,

R r r 4

sed

sed exemplis, quæ sint contemnenda, quæ æstimanda. In primis, nihil in terra æstimavit, quod est terrenum: sprexit in corpore, quidquid est corporis; vilipendit in tempore, quidquid est temporis, nihil duxit inter mortales, quidquid est mortale: omnia bona terrena despexit, ut suaderet esse despicienda, & omnia mala terrena sustinuit, quæ præcipiebat sustinenda: ut neque in illis bonis quæreretur felicitas, neque in hisce malis infelicitas timeretur. Illa igitur fecit, quibus, ad sequendum Deum, invitaremur: illa pertulit, quibus, à sequendo Deo, deterrebamur. Imò passus est Christus, antequam ut pati posset, viveret. Sic enim D. Paulinus. (a) *Ab initio sæculorum Christus in omnibus suis patitur: Ipse est enim initium, & finis, qui in lege velatur, in Evangelio revelatur: mirabilis semper, & patiens, & triumphans in sanctis suis Dominus. In Abel occisus à fratre: in Noe irrisus à filio, in Abraham peregrinatus, in Isaac oblatas, in Jacob famulatus, in Joseph venditus, in Moyse expositus, & fugatus, in Prophetis lapidatus, & sectus, in Apostolis, terra, marique jactatus, multis, ac variis beatorum Martyrum cruciatibus frequenter occisus.*

II. Ante Christi Adventum, homines omnes in mundo, in mundum, & ea quæ sunt mundi, toto naturæ in petu inclinabant: Christus non habuit, ubi Caput suum reclinaret; mundum ingrediens, voluit nudus nasci, egrediens, nudus & mori. Homo ventosissimo fastu inflatus, exaltabat se super omnia culmina terræ: Christus depressit se usque ad pedes Judæ. Homo quilibet, inter homines ambiebat esse primus hominum. Christus, inter homines factus est op-

(a) *Epist. ad Ursinum 1.*

opprobrium hominum. Homo intemperanter ex-
petebat dignitatis excelsissimæ decus: Christus aded
fecit se despiciabilem, ut non esset ei species, neque
decor. Quidquid homo diligebat, Christus odit:
quidquid magni pendebat, Christus flocci fecit: fu-
git, quæ ille sectabatur, abiecit, quæ ille admisit. Si
nolis decipi mundi mendaciis, insistas, necessè est
Christi vestigiis. Quidquid enim fecit, disciplina no-
bis est faciendi: ipsius vita, omnibus vivendi est for-
ma, omnis ejus actio, agendi est norma. Appositè ad
rem nostram D. Chrylogus: (a) *Christus sicut ovis,*
et volens, et tacens tondetur, ut tegat illam, quam Adam
primus intulit nuditatem: velut agnus occiditur, ut pec-
catum totius mundi immolatus absolvat, ponit pro ovi-
bus animam suam, ut impleat et pietatem Pastoris, et
curam. Tibi ergo Rex, tibi Sacerdos, tibi Pastor, tibi sa-
cificium, tibi ovis, tibi agnus, tibi totum, factus est, qui
fecerat totum. Et qui sibi nunquam, tibi toties immuta-
tur: propter te varias monstratur in formas, qui manet
unica sua Majestatis in forma.

III. Nihil Christus, per omnem vitam magis in-
tendebat, quàm gloriam Patris. Hæc fit tibi exemplo
Christi, vivendi regula, maior Dei gloria. Aliud a-
gere, est ultima infania. Major enim est infania,
quàm si quæreres nivem ad te calefaciendum: aut
pictor usurparet ad pingendum ferram fabri. Nihil
est tam præter rem, tam extra propositum, tam ab-
sonum, tibiq, inconveniens, quàm cum studes, non
dico tuo honori, sed & utilitati, nisi hoc ipsum cedat
in gloriam Dei. Te perdis, si aliquid, quod non ce-
dat in Dei honorem, quæris. Non attendas, dum
aliquid

R r r 5

(a) *Serm. 23.*

aliquid intendis ad voluptatem, an sit iucundum, ad difficultatem, an sit molestum, ad utilitatem, an sit probrosum, ad commoditatem, an sit acceptum, non attendas, displiceat, an placeat, pungat, an ungat, efferat, an deprimat: sed unum tibi hoc semper propone, & à te inquire, an, quod agis, vel omittis, sit Deo honorificum, & gloriosum. Infirmus, valetudinis recuperandæ studiosus, non rejicit potionem, quia amara est, non sumit frigidam, quia delectat, sed solum attendit, an valetudini conducatur. Peregrinandum interrogat, ne aberret, semitam, sive dirigatur ad dexteram, sive ad sinistram, sive ad Orientem, sive ad Occidentem, sive ad ascensum montis, sive ad descensum vallis, perindè est illi, dummodò illa ducat ad viæ metam: sic te geras in hac vita, ut peregrinus in via. Oportet rebus sublunariis uti, non frui: & sic uti, prout conferunt Divinæ Gloriæ. Hæc enim omnia, sunt media ad finem: non habent utilitatem propter se. Nihil sumas, quod ad suum finem non dirigas, licet pretiosum sit, quia inutile erit, nihil relinquas, quod ad illum faciat, licet acerbum sit, quia perniciosum erit. In Omnibus semper aspice Numen, & ex ejus aspectu accipies lumen in mente, verum in corde. Quia

Numinis aspectus, penetrat cum vulnere pectus.

15. DIES DECEMB.

Non dedignetur, quod fecit Christus, facere Christianus. S. Augustinus tract. 58. in Joan.